

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการเขียนแบบกึ่งควบคุม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

DEVELOPING WRITING ENGLISH LANGUAGE SKILL BY SEMI - CONTROLLED WRITING TECHNIQUE FOR GRADE 7 STUDENTS*

ศศิภา พรหมมินทร์, ทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์

มหาวิทยาลัยนเรศวร

Sasipa Phrommin, Tamronglak U-nakarin

Naraesuan University, Thailand

E-mail: sasipap62@nu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการพัฒนาความสามารถของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการสอนเขียนแบบกึ่งควบคุม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนอนุบาลสาภุเหล็ก จังหวัดพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 จำนวนทั้งหมด 30 คน ที่ได้มาโดยวิธีการการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ในการประกอบการสอนเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการเขียนแบบกึ่งควบคุม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 12 แผนการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการเขียนแบบกึ่งควบคุมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์การพัฒนาความสามารถของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการสอนเขียนแบบกึ่งควบคุม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ทักษะการเขียน; การพัฒนาทักษะการเขียน; การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ; เทคนิคการเขียนแบบกึ่งควบคุม; การพัฒนาทักษะการเขียนแบบกึ่งควบคุม

Abstract

The purposes of this research were: to compare the students achievement of the study before and after to compare the students achievement of the extra study before and after developing writing English language skills by using a semi - controlled writing technique for

*ได้รับบทความ: 2 มิถุนายน 2564; แก้ไขบทความ: 28 กุมภาพันธ์ 2565; ตอรับตีพิมพ์: 30 เมษายน 2565

grade 7 students. The target group selected by Simple Random Sampling was 30 grade seventh room two students, who studied in the second semester of 2020 academic year at Anuban SakLek school, Sak Lek district, Phichit province, Phichit Primary Educational Service Area Office 1. The instrument used in this research were 12 learning management plans and achievement test into writing English language skills by using a semi - controlled writing technique for grade 7 students. The result of the study are as follows: The student's achievement that developing writing English language skills by using a semi - controlled writing technique for grade 7 students has higher learning achievement than before learning with significance at the level of .05

Keywords: Writing skill; Developing writing skill; Developing writing English language skill; Semi-Controlled Writing

บทนำ

การเขียนเป็นทักษะสำคัญที่ผู้คนมักใช้ในการแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกเพื่อสร้างให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน โดยทักษะการเขียนนี้มีความสำคัญ และความจำเป็นอย่างมากสำหรับการสื่อสารอย่าง ต่อเนื่องของผู้คนในทุกระดับ การเรียนรู้ในการเขียนเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับนักเรียนในทุกระดับชั้นที่ควรจะต้อง ได้รับการสอนและการฝึกฝนอย่างเป็นระบบเช่นเดียวกับทักษะอื่น ๆ อัจฉรา วงศ์โสธร (2544) ได้กล่าวไว้ว่า การเขียน เป็นทักษะการสื่อสารที่สำคัญ ซึ่งผู้เรียนทุกคนจะต้องมีความสามารถในการ ใช้ภาษา คือ สมรรถภาพด้านกฎเกณฑ์ของภาษา (linguistic competence) หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารโดย อาศัยความรู้พื้นฐานทางภาษาศาสตร์ประกอบด้วย เสียง (Phonology) คำศัพท์ (vocabulary) และไวยากรณ์ (grammar) ผู้เรียนจะต้องพิจารณาโดยอาศัยความรู้ ความสามารถด้านกลไกทางภาษา เช่น การสะกดคำ, การ คัดลายมือ, การใช้เครื่องหมายวรรคตอน, การเขียนเรียบเรียงข้อความ ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาตาม โครงสร้างภาษาที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถนำมาใช้ในการสื่อสารได้

ทั้งนี้เนื่องจากบริบททางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยนั้น ยังมีได้ใช้ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ ดังนั้นนักเรียนไทยส่วนใหญ่จะมีทักษะทางด้าน การฟังและการพูดน้อยกว่า ทักษะทางการอ่านและการเขียนซึ่งเป็นทักษะที่จะสามารถใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้ ตลอดเวลา (สายสุนีย์ เติมสินสุข, 2549) ดังนั้นทั้งทักษะทางการอ่านและการเขียนจึงมีความสำคัญต่อผู้เรียน โดยการเขียนสื่อ ความในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) จะเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิด ของตนเองผ่านตัวอักษรได้อย่างอิสระ ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งที่ผู้เรียนควรจะต้องได้รับการ ฝึกฝนเป็นข้อพิจารณาที่สำคัญสำหรับการปฏิรูปการศึกษาซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้นำมาพิจารณาในหลักสูตร

การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยระบุว่านักเรียนควรมีความสามารถและทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษ นักเรียนจะต้องมีทักษะในการเขียนเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ รอบตัว นอกจากนี้นักเรียนควรสามารถบรรยายความรู้สึก ความคิดเห็น ประสบการณ์ และกิจกรรม ตลอดจนให้เหตุผลที่เหมาะสมของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ได้เนื่องจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญเป็นพิเศษในเรื่องความคิดสร้างสรรค์และการเขียน การสอนเขียนจึงไม่เพียงแต่มุ่งเน้นไปยังองค์ประกอบของการเขียนที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เท่านั้นแต่ยังรวมถึงผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่สร้างสรรค์ตัวนักเรียนเองอีกด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2553)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้เรียนไม่สามารถใช้คำศัพท์เขียนสื่อสารในรูปของวลี สำนวนและประโยคได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสมรรถนะในการเขียนสื่อสาร จึงได้ศึกษาเทคนิคการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการใช้เทคนิคการเขียนแบบกึ่งควบคุม ซึ่งเป็นเทคนิคการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการทางภาษาที่มีมาใช้ในการเขียน โดยผู้เรียนสามารถใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่กำหนดให้นำไปเขียนขยายความเป็นประโยคหรือเรื่องราวที่ต้องการจะสื่อสารและยังสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะความสามารถในการเขียน

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสมรรถนะในการเขียน จึงได้ศึกษาเทคนิควิธีปฏิบัติการฝึกทักษะการเขียนแบบกึ่งควบคุม เพื่อที่จะนำมาใช้พัฒนาทักษะและกระบวนการเขียนภาษาอังกฤษ และเพิ่มสมรรถนะทางการใช้ภาษาเขียนในการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ อันเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดความคิดในการเรียนรู้คำศัพท์ ประโยค สำนวน และความหมาย รวมถึงเข้าใจรูปแบบของกลุ่มคำและโครงสร้างของประโยคมากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะการเรียนรู้จนสามารถนำคำศัพท์ ไปใช้ในการเขียนสื่อสารและสื่อความหมายได้ตามความต้องการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการพัฒนาความสามารถของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการใช้เทคนิคการสอนเขียนแบบกึ่งควบคุม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งใช้แบบแผนการทดลองแบบมุ่งเน้นการดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว (One Group Pretest Posttest Design) จากนั้นจึงนำผลที่ได้จากการวัดไปเปรียบเทียบกับประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลสาทร กรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1/2 ภาค

เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนอนุบาลสาทร กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวนทั้งหมด 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ในการประกอบการสอนเขียนเพื่อพัฒนา
ความสามารถของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการใช้เทคนิคการสอนเขียนแบบกึ่งควบคุม สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง All about me จำนวน 12 แผนการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้
ละ 1 ชั่วโมง รวมทั้ง 12 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการพัฒนาความสามารถของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
โดยการใช้เทคนิคการสอนเขียนแบบกึ่งควบคุม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นข้อสอบแบบอัตนัยเขียนตอบเติมความให้สมบูรณ์ จำนวน 30 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ปฐมนิเทศนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการจัดการ
เรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของการพัฒนาความสามารถของทักษะการ
เขียนภาษาอังกฤษ โดยการใช้เทคนิคการสอนเขียนแบบกึ่งควบคุม

2. ดำเนินการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre - test) กับนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนอนุบาลสาทร กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2563 จำนวน 30
คน

3. ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาความสามารถของทักษะการเขียน
ภาษาอังกฤษ โดยการใช้เทคนิคการสอนเขียนแบบกึ่งควบคุม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 12 แผนการจัดการ
เรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ละ 1 ชั่วโมง รวมทั้ง 12 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา สัปดาห์ละ 3 คาบ รวม 4
สัปดาห์

4. หลังการดำเนินการจัดการเรียนรู้ครบทั้ง 12 แผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ดำเนินการทดสอบวัด
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post - test)

5. นำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการวิเคราะห์และทดสอบสมมุติฐานตามที่คุณวิจัยได้ตั้งไว้ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้จากการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
เป็นแบบประเมินความคิดเห็นชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยกำหนดเกณฑ์ในการประเมิน
คุณภาพและความเหมาะสมเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556 : 121)

จากนั้นนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากการประเมินแผนการสอนในแต่ละข้อรายการมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และแปลความหมายโดยกำหนดค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ

2. วิเคราะห์หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากคะแนนก่อนเรียน (Pre - test) และคะแนนหลังเรียน (Post - test) โดยการทดสอบค่า (t - test dependent samples)

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการพัฒนาความสามารถของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการใช้เทคนิคการสอนเขียนแบบกึ่งควบคุม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2

จากผู้ศึกษาได้ดำเนินการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ การพัฒนาความสามารถของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการใช้เทคนิคการสอนเขียนแบบกึ่งควบคุม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนอนุบาลสาทร กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน และนำมาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากคะแนนของนักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่า (t - test dependent samples) ดังปรากฏผลในตาราง 1

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2

n=30)						
การทดสอบ	\bar{X}	S.D.	\bar{D}	S. D. _D	t - test	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	20.23	6.30				
หลังเรียน	41.40	5.85	21.17	6.22	18.65 *	0.0000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 1 แสดงผลการทดลองพบว่า การพัฒนาความสามารถของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการใช้เทคนิคการสอนเขียนแบบกึ่งควบคุม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 20.23 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.30 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 41.40 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.85 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนพบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการใช้เทคนิคการเขียนแบบกึ่งควบคุม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการพัฒนาความสามารถของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการใช้เทคนิคการสอนเขียนแบบกึ่งควบคุม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 20.33 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.30 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 41.40 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.85 ตามลำดับและเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากการศึกษาผลการพัฒนาความสามารถของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการใช้เทคนิคการสอนเขียนแบบกึ่งควบคุม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อภิปรายผลได้ ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคะแนนก่อนเรียน (Pre - test) และคะแนนหลังเรียน (Post - test) การพัฒนาความสามารถของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการใช้เทคนิคการเขียนแบบกึ่งควบคุม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 20.33 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.30 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 41.40 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.85 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพราะการพัฒนาความสามารถของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการใช้เทคนิคการสอนเขียนแบบกึ่งควบคุม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีลักษณะการเขียนที่ทำให้นักเรียนเกิดความชำนาญ และมีอิสระในการเขียนมากยิ่งขึ้น ผู้สอนจะมีรูปแบบในการเขียนแล้วให้นักเรียนได้เติมส่วนที่ขาดหายไป การเขียนในลักษณะดังกล่าวจะช่วยพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการเขียนได้มากขึ้น ในการจัดการเรียนการสอนทักษะการเขียนมีกิจกรรมที่หลากหลายน่าสนใจ โดยผู้สอนได้คำนึงถึงลำดับขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ โดยเรียงลำดับกิจกรรมจากง่ายไปหายากและมีกิจกรรมที่หลากหลายรวมกันที่ว่า “ทักษะสัมพันธ์กิจกรรม” เป็นกิจกรรมต่างๆ ที่ผู้สอนสามารถจัดให้แก่ผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑารัตน์ หมวกพิบูล (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการเขียนแบบควบคุม (Controlled Writing) และกึ่งควบคุม (Less-Controlled Writing) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนบ้านน้ำรอบ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 นักเรียนจำนวน 14 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการเขียนแบบควบคุม (Controlled Writing) และกึ่งควบคุม (Less-Controlled Writing) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คะแนน

สอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงมณี จินายง (2558) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนโดยใช้การสอนเขียนแบบกึ่งควบคุมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนนาสักวิทยา จังหวัดชุมพร จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ แองการา Anggara (Anggara.Y. D. 2013). ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง The Effectiveness of Guide writing in Improving the Student's Writing Ability of the Eighth Grade at SMP Negeri 2 Temon in the Academic Year of 2012/2013 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาว่าความสามารถในการเขียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการเขียนในรูปแบบที่มีการแนะนำ แตกต่างกับผู้ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคธรรมดาอย่างไร กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการเขียนว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการเขียนในรูปแบบที่มีการแนะนำกับผู้ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคธรรมดา จึงสรุปได้ว่าการใช้เทคนิคการเขียนในรูปแบบที่มีการแนะนำช่วยเพิ่มความสามารถในการเขียนของนักเรียนในกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ดังนั้น การใช้เทคนิคการสอนเขียนแบบกึ่งควบคุม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ช่วยในการพัฒนาความสามารถของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้สูงขึ้นอาจมีสาเหตุมาจากวิธีการฝึกเขียนที่กระบวนการฝึกเขียนที่มีการควบคุมน้อยลง ทำให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการทางภาษาที่มีมาใช้ในการเขียน อันเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดความคิดในการเรียนรู้คำศัพท์ ประโยค สำนวน และความหมาย รวมถึงเข้าใจรูปแบบของกลุ่มคำและโครงสร้างของประโยคมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้เกิดความชำนาญ จนเกิดสมรรถนะการเรียนรู้สามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในการเขียนสื่อสารและสื่อความหมายได้ตามความต้องการและเนื่องจากผู้เรียนเกิดความสนใจในกิจกรรมการเรียนการสอนอันมีผลต่อคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเพิ่มขึ้น

องค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัย

1. การใช้เทคนิคการสอนเขียนแบบกึ่งควบคุม สามารถช่วยให้ผู้เรียนนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่กำหนดให้ไปใช้เขียนขยายความเป็นประโยคหรือเรื่องราวที่ต้องการจะสื่อสาร
2. การใช้เทคนิคการสอนเขียนแบบกึ่งควบคุมทำให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะการเรียนรู้จนสามารถนำคำศัพท์ ไปใช้ในการเขียนสื่อสารและสื่อความหมายได้ตามความต้องการ

3. การใช้เทคนิคการสอนเขียนแบบกึ่งควบคุม สามารถช่วยในการพัฒนาความสามารถของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้สูงขึ้นและต่อยอดไปสู่การเขียนแบบอิสระหรือการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในช่วงชั้นที่สูงขึ้นได้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการพัฒนาต่อยอดจากทักษะการเขียนแบบกึ่งควบคุมไปสู่การเขียนแบบอิสระ หรือการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในช่วงชั้นที่สูงขึ้น
2. ควรมีการทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการใช้นิเทศการเขียนแบบกึ่งควบคุมกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้นิเทศอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *ชุดฝึกอบรมครูสอนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 3 Teaching 4 skills สำหรับวิทยากร*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จุฑารัตน์ หมวกพิบูล. (2559.) *การใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการเขียนแบบควบคุม (Controlled Writing) และกึ่งควบคุม (Less-Controlled Writing) กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. สืบค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2563. จาก https://www.kroobannok.com/board_view.php?b_id=143011&bcat_id=12
- ดวงมณี จินายง. (2558). *ผลการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนโดยใช้การสอนเขียนแบบกึ่งควบคุมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สายสุนีย์ เต็มสินสุข. (2549). The Use of Strategic Transfer in the Teaching of Writing English. *วารสารวิจัย มข, (ฉบับบัณฑิตศึกษา)*. 6(2): 162-174.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). *การพัฒนาข้อทดสอบอิงวัตถุประสงค์แบบอุดมวัดความสามารถสูงสุดและการกระทำปกติทางภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Anggara. (Anggara Yosep Dwi). (2013). *The effectiveness of guide writing in improving the student's writing ability of the eighth grade at SMP Negeri 2 Temon in the academic year of 2012/2013*. English language Education department Faculty of Languages and art state University of Yogyakarta.